

Text IV - 7. + 8. Schuljahr

Till ɛn ɛ Klaiɛrjɛschäf

Ens wirekɛt Till ɛn ɛ Klaiɛrjɛschäf. Jede Morijɛ muut heä al öm 7 (siɛvɛ) Uɛr ɛn dat Jɛschäf ſiɛn. Deä Jɛschäftsmoŋn woar ɛnɛ richtijɛ Jitshols on Till kreech maar jonts wenich Luɛn. Doamöt ſinɛ Baas nɛt mulɛ muut, werikɛt Till deä jontſɛ Daach ſuɛ vüɛl wii heä maar kuut.

Ens reep deä Baas Till on ſait vör öm: „ Hüɛr ɛns. Vüɛrɛ ös ɛn Vrau, di ärich wichtich vör os ös. Hoal ɛns al di Kläijɛr ɛn XXL, di wör ɛn ɛt Lajɛr habɛ. ſɛ ös schäntlik riik. Wör mödɛ alɛs duɛn, doamöt ſɛ kontänt ös. ɛt wüɛr aanjɛroanɛ, wän du ör jät Hoonich öm dɛr Mongk schmiɛrɛt wüɛrts. On no beil dich, ſɛ ös al am waardɛ.“

Till leep ſuɛ flot heä kuut na deä ſupɛrmarɛkt on jälɛt ɛ Jlaas Hoonich.

Hongkskapot koam heä wär tröök on jriɛp ſich di Klaiɛr. „No beil dich ävɛl ens jät, dat Vramɛsch ös al lang anɛt waardɛ. On denk draan, maak wat ich dich jɛſait hab,“ meenɛt deä Baas noch.

Träk veng Till aan. Möt ɛ Jriisɛlɛ ɛn ɛt Jɛſɛet schmiɛrɛt heä ör dat jontſɛ Jɛſɛet vol möt Hoonich.

Wat noo koam könt ör öch ſiɛkɛr vüɛrschtälɛ. ſɛ leep knalruɛt aan on kreech ſich nɛt miɛr ɛn. Äs deä Baas deä Schpektakɛl hüɛrɛt, koɛm heä träkɛmang aanjɛloope. Maar Till haat al lang Koart aafjɛloate on ſich dɛrduɛr jemäk. On ɛt deet nɛt Wongɛr, dat heä hee nii miɛr jɛſiɛn woart.

Jitshols	- Geizhals
kontänt	- zufrieden
ɛt wüɛr aanjɛroanɛ	- es wär gut
hongkskapot	- kaputt wie ein Hund
Vramɛsch	- Frau
Jriisɛlɛ	- Grinsen